

Veertigdagentijdproject 2021 Nicolaikerk

Week : 22-28 februari (2^e zondag in de Veertigdagentijd)
Thema : Een spoor van licht
Weekthema : Kijken met de ogen van je ziel
Lezing : Marcus 9: 2-10 (Verheerlijking op de berg - Transfiguratie)

Schets van het verhaal

Wij gaan van de woestijn (1ste zondag in de veertigdagen) naar de hoge berg. De passage van de verheerlijking of transfiguratie rijst als een bergpiek abrupt op in het Marcusevangelie. Het is alsof de mens even het alledaagse, de wereld van drukte en gedoe achter zich laat. De berg richt onze gedachten op het allerhoogste.

Er lopen veel lijnen van dit verhaal naar het Eerste Testament. Ik noem er één, het verhaal uit 1Koningen 19 over de profeet Elia op de berg Horeb. Als in dit verhaal wordt gesproken over verheerlijking staan er machtige uitroepetekens: storm, aardbeving en vuur. En dan volgt er... "het suizen van een zachte bries". Niet de stilte van iemand die niets meer weet te zeggen. Of doodse stilte. Maar stilte als iets buitengewoon positiefs. Stilte als bron. Ignatius van Antiochië († 107) spreekt over Christus als Gods Woord "uit de stilte voortkomend". In toenemende mate hebben moderne mensen behoefte aan stilte. Stilte is van levensbelang. De drukte en het gedoe moeten opzij om ruimte te maken voor de levenwekkende stilte. In die stilte kunnen onze verlangens opbloeien. Verlangens naar schoonheid, liefde. Verlangens naar wat de Eeuwige ons belooft. Iedere keer als we de binnenkamer opzoeken en stil worden beklimmen we als het ware een berg. Hoe hoger we komen, hoe serener het wordt. Veel "belangrijke zaken" komen ons daarboven irreëel voor. We krijgen uitzicht op wat blijvend is.

Met dit visioen in gedachten kunnen we de berg ook weer af. Met Jezus mee, "door lijden tot heerlijkheid".

In de bijlage ziet u een icoon van de Transfiguratie (verheerlijking op de berg).

Deze is gemaakt door Theophanes de Griek (begin 15^e eeuw)

Kijk aandachtig naar de icoon? Wat roept deze icoon bij u op? Probeer u eens te verplaatsen in een van de drie leerlingen, die erbij waren?

Hans Koops

Challenge

Het thema van deze zondag is: "kijken met de ogen van je ziel". Dit lijkt wel poëzie! Maak daarom ieder een zintuigengedicht.

Een zintuigengedicht, de naam zegt het al, is een gedicht dat gebruik maakt van de zintuigen: zien, horen, proeven, voelen en tot slot wat het onderwerp van het gedicht met je doet. Dit soort gedichten is heel geschikt om abstracte (geloofs?) zaken dichterbij je fysieke werkelijkheid te krijgen.

Een voorbeeld:

Pasen

Pasen ziet eruit als zonlicht in het water

Het klinkt als het geblaas van lammetjes in de wei

Het smaakt naar chocolade

Het voelt als de tintelende frisheid van de vroege morgen

Het doet mij opstaan.

Maak een zintuiggedicht over “verbinding”. Maar je mag natuurlijk ook iets anders kiezen.

Schrijf gewoon op wat bij je opkomt. Het gaat niet om goed of mooi, het gaat erom het onderwerp zichtbaar, hoorbaar, voelbaar en tastbaar voor jezelf te maken. Veel plezier!

Deel de zintuiggedichtjes desgewenst met elkaar in de groep en/of met de gemeente.
